

Charis

Faith Hope Love
For All the people of Romania

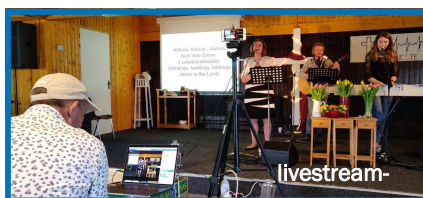
De Kro(o)nicken van Charis

De Heer zegt: “Ik zal hem verlossen, omdat hij zo veel van Mij houdt. Ik zal hem beschermen omdat hij Mij kent en mijn naam eert. Als hij Mij roept, zal Ik hem antwoord geven. Als hij het moeilijk heeft, zal Ik bij hem zijn. Ik zal hem bevrijden en in ere herstellen.” Psalm 91: 14 en 15 HTB

Ik getuig daar van en zeg tegen de Here: “U bent mijn toevlucht, bij U ben ik veilig en geboren. U bent mijn God en ik vertrouw alleen op U.” Psalm 91:2 HTB

In dit nummer:

- Pagina 2 Persoonlijk
Casa Speranta
- Pagina 3 Het kinder- en tienerprogr.
Thuiswerken
- Pagina 4 In quarantaine
De kerk (biserica) ”Apa Vie”
- Pagina 5 De wijk
- Pagina 6 Plannen voor de komende
tijd
- Pagina 7 Ons gezin
- Pagina 8 Vervolg “ons gezin”, groet
en info

Persoonlijk

Lieve vrienden en familie,

Nooit hadden wij na de vorige nieuwsbrief kunnen bedenken, dat de volgende nieuwsbrief gevuld zou worden met informatie die in het teken staat van een virus dat de hele wereld op zijn kop zet. We leven allemaal in een onzekere en misschien zelfs angstige tijd. We leven allemaal in een onze-mijn dierbaren ziek en wat gebeurt er dan met hen of met mij? Overleven ze het? Wat gebeurt er met mijn baan? Houd ik die nog? Wat brengt de toekomst ons? Wat is het mooi om dan het vers op de voorpagina te lezen; Ik ben veilig bij mijn God. Natuurlijk gaat deze brief over het coronavirus, maar toch hopen wij dat u er hoop en geloof uit put!

“Casa Speranta” Het educatieproject

Yvonne:

Toen de eerste signalen binnen kwamen over het virus, was ik net terug uit Nederland. Marien was daar nog en ik moest alleen besluiten of we het centrum zouden sluiten of niet. Dat was een moeilijke keuze, wetend hoe hard de kinderen onze hulp nodig hebben. Toch moet je luisteren naar wat de overheid adviseert. We hoopten dat het slechts voor een paar weken zou zijn en wilden ons respect tonen aan de overheid. Dus er kwam een brief op het toegangshek.

Kort daarna las ik in de krant dat het nutteloos was om de scholen te sluiten, omdat de naschoolse opvang nu uitpilde van de kinderen. Ik moet eerlijk toegeven dat wij er trots op waren dat wij schijnbaar de eersten waren die dicht gingen. Die kritiek gold dus niet voor ons.

Kort daarna besloot de overheid dat ook de naschoolse opvang dicht moest. De kinderen en tieners krijgen nu via internet of telefoon les en opdrachten die ze thuis moeten maken. Voor sommigen wel heel moeilijk omdat hun ouders hen niet kunnen helpen door hun gebrek aan kennis.

Er zal straks dus waarschijnlijk een grote lesachterstand zijn van de kinderen uit de wijk ten opzichte van de andere kinderen als de scholen weer open gaan. We zitten erover te denken om een mogelijkheid te creëren dat de kinderen contact met ons op kunnen nemen om hulp te krijgen bij het huiswerk.

Het kinder-en tienerprogramma

Yvonne: De kinder-en tienerprogramma's waren de volgende groepen waar we over moesten beslissen. Naarmate de verhalen verergerden, werd onze staf onzekerder. Was doorgaan met 60 tot 80 kinderen tegelijk bij elkaar wel verstandig? We hadden net ons systeem van twee programma's voor de kinderen veranderd. Dat konden we nog wel terugdraaien. Dan zouden we nóg 30 tot 40 kinderen per groep hebben die geen idee hebben wat afstand bewaren betekent. Dus besloten we ook hiermee te stoppen, met de gedachte dat het vast wel van korte duur zou zijn. Het moeilijkste vinden mijn collega's en ik, dat we het niet hebben kunnen uitleggen. Waar we dachten na twee weken weer open te kunnen gaan, gaan we nu waarschijnlijk voor een paar maanden dicht!

Thuis werken

Yvonne:

Het hele team werkt zo veel mogelijk thuis. Daarbij moet je b.v. denken aan de aanvraag voor verlenging van de accreditatie die we hebben. Dat moet dit jaar de deur uit met de benodigde papieren. De plannen voor de educatie, rapporten, boekhouding, enz. Nadenken over hoe we contact kunnen leggen met de kinderen b.v. via "zoom." Via dit medium hebben we contact met onze medewerkers of via de groepsapp. Nieuwe medewerkers die zo willen meekijken of ze een baan bij ons willen als maatschappelijk werker, zullen dit even moeten uitstellen tot na de crisis. Eén van onze medewerkers gaat dagelijks naar de stichting om voor de honden te zorgen en wijzelf een paar dagen in de week naar gelang het nodig is. We geloven dat er ook weer een einde aan de crisis komt en we weer normaal aan het werk kunnen.

In quarantaine

Marien

Het werd steeds nijpender en grenzen dreigden gesloten te worden. Ik was in Nederland waar kerkdiensten al werden geannuleerd. Daarom heb ik een vlucht eerder naar huis genomen en was enorm blij weer thuis te zijn bij mijn vrouw en kinderen.

Lisanne, die samen met haar vriend een conferentie in Engeland bezocht, kon geen eerdere betaalbare vlucht terug nemen. Zij moesten dus wachten tot hun van te voren geboekte vlucht zou vertrekken.

Ze kwamen nu in Roemenië aan nadat de regel in werking was getreden, dat iedereen die uit het buitenland komt in quarantaine moet. Drie dagen nadat ik thuis was zaten we met z'n allen verplicht binnen. Omdat het voor Andrei, Lisannes vriend, zo sneu was dat hij dan alleen op een flatje moest zitten, hebben wij hem aangeboden om die twee weken bij ons te logeren. Een hele uitdaging, maar hij is een makkelijk persoon en het ging prima.

Francisc was bereid zijn kamer af te staan en op de slaapbank te slapen. Zo heeft ieder z'n eigen kamer om zich even terug te kunnen trekken. Andrei kon ook thuis werken op zijn computer.

Als één van ons een dipje had, dan kon de ander hem of haar weer bemoedigen. Zo hebben we toch best een hele mooie tijd beleefd.

Zo goed zelfs, dat Andrei nu nog steeds bij ons is.

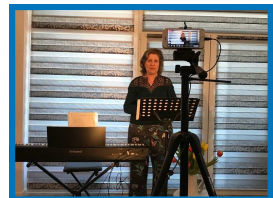

Kerk (biserica) “Apa Vie”

Marien:

Doordat we in quarantaine zaten konden we geen kerkdiensten houden. We wilden echter niet stil zitten.

We besloten een livestream uitzending te starten en met behulp van één van onze medewerkers was dat snel voor elkaar.

Daarna moesten we aan de slag: Yvonne heeft alle mensen gebeld en geschreven die ze kende en hen uitgelegd hoe ze zich aan konden melden.

Dit lukte! Het ene na het andere verzoek begon binnen te stromen.

We zijn echt overweldigd door de impact van deze actie. 65 Gezinnen kijken elke zondag. En op woensdag ongeveer 30.

Gemeenteleden kijken mee vanuit Engeland, andere landen en steden in Roemenië.

Mensen die al heel lang niet naar een kerk gingen of b.v. geen gemeente in Engeland konden vinden, kijken mee!

We horen berichten over mensen die visioenen van God krijgen en gedoopt willen worden. We geloven echt dat dit een middel is dat God ons heeft gegeven om veel meer mensen te bereiken dan

tot nu toe mogelijk was. Alles werkt mede ten goede voor degenen die God liefhebben staat er in de bijbel. We zien het gebeuren!

De paasviering is

uiteraard ook niet groots gevierd, zoals we dat elk jaar gewend zijn, maar we gebruikten de live stream en probeerden creatief te zijn. Dat lukte best!

De wijk

Yvonne:

Elke dag probeer ik even iemand te bellen om te horen hoe het met die persoon gaat. Tot nu toe is iedereen in orde! Alle gemeenteleden zijn gezond en dat is een zegen en een opluchting.

We hebben namelijk veel oudere en zwakkere gemeenteleden.

In de wijk hield men zich niet aan de regels van niet samenscholen.

Daarom lopen er nu militairen met geweren in de wijk.

Hygiëne is erg moeilijk als je geen water hebt en de mensen wonen dicht op elkaar.

We bidden elke dag voor hun bescherming en hopen dat dat gebed wordt verhoord. Eén van de oudere dames is opgenomen geweest vanwege een maagperforatie, maar na een geslaagde operatie kon ze weer naar huis. Ze is al 88 dus dat ze hier doorheen is gekomen is al een wonder op zich!

Plannen voor de komende tijd

Marien:

Nu we uit quarantaine zijn, zijn we plannen aan het maken hoe we mensen praktisch kunnen helpen. Veel mannen zijn hun baan kwijt en daar is in Roemenie geen vangnet voor. Ouderen hebben het ook moeilijk. Geen inkomen of een werkloosheidsuitkering wat in Roemenie maanden kan duren eer het uitgekeerd wordt. Eén keer heeft de gemeente een bericht uitgezonden, dat wie geen inkomen heeft, een levensmiddelenpakket kan krijgen. Dan moet je wel via een site papieren toesturen die bewijzen dat je geen inkomen hebt. U begrijpt, een onbegonnen zaak voor de mensen uit de wijk. We voelen ons best wel eens machteloos met deze hele situatie. Wat kan geld of een pakketje nu veranderen aan de nood van deze mensen? Als er niet snel wat verandert, sterven er mensen door gebrek aan voedsel en medicijnen in plaats van het virus!

Binnenkort komt er een transport met levensmiddelenpakketten. We hebben een licentie aangevraagd om die uit te mogen delen. Het is een druppel op een gloeiende plaat, maar we doen wat we kunnen.

Enkele sponsors die gezinnen ondersteunen, willen we heel hartelijk bedanken, uit het diepst van ons hart. Ook de sponsors van de tieners. Die gaan op dit moment niet naar school, maar we hebben besloten hen geld te geven, zodat ze levensmiddelen kunnen kopen om ook hun ouders te helpen in deze moeilijke tijd. We hebben geprobeerd een “zoom” meeting op te zetten met de tieners, een soort face-time, maar dat lukte nog niet. We gaan verder kijken hoe we een online programma voor hen kunnen verzorgen. De kerkdiensten blijven online totdat we weer samen mogen komen. We spreken ook met de hulpvrager af wanneer men naar kantoor kan komen om medicijnen of i.d. af te halen, daarbij de afstand van anderhalve meter in acht nemend. Zo proberen we zo veel mogelijk in de noden te blijven voorzien. Dat werkt goed en mensen houden zich aan de afspraken. Zo kunnen we ook even een persoonlijk gesprekje met ze aangaan en dat is enorm fijn! We gaan ook aan de slag met een huiswerk app!

Ons gezin

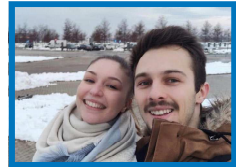
Gelukkig kunnen we zeggen dat we allemaal gezond zijn. Lianne heeft sinds 1 januari officieel verkering met een christelijke jongen met een fijn karakter: Andrei. Nadat ze samen naar een conferentie in Engeland waren geweest, moesten ze in quarantaine bij thuiskomst. Andrei is bij ons in huis, maar dat is geen last, eerder een zegen.

Francisc heeft nu een werkeloosheidsuitkering, door de crisis helaas. Hopelijk krijgt hij zijn baan bij een hotel weer terug! André houdt gelukkig wel zijn baan en die kan hij thuis voortzetten. Hij is op zoek naar een soortgelijke baan voor de toekomst. Hij wacht op dit moment op een reactie van een online sollicitatiegesprek.

Lianne heeft online school en dus gewoon les en huiswerk. Voordat ze naar Engeland vertrok heeft ze haar theorie examens gehaald voor haar rijbewijs. Ze zou op 30 maart afrijden, maar dat is helaas afgezegd. Nu wacht ze op een nieuwe datum. Daar vóór zal ze weer wat lessen moeten nemen om meer zelfvertrouwen te krijgen, maar de eerste hobbel is in elk geval genomen.

Met Milou en haar aanstaande man gaat het goed. Milou werkt ook vanuit huis en Julian studeert online. Het wordt dit jaar wel spannend of- en wanneer hij zijn eindexamen kan doen. We hopen dat het gaat lukken. Gelukkig waren ze nog wél op tijd met het inleveren van de papieren voor de aankoop van een huis, gelegen net buiten Boekarest. Ze konden dit voor een mooi bedrag kopen. Door de verkoop van Julian z'n flat is het bedrag dat ze moeten aflossen heel laag. Een geweldige start voor hen samen! De voorbereidingen van de bruiloft waren gelukkig klaar, dus nu nog hopen dat de trouwdag in augustus gewoon door kan gaan. Ze zijn gezond en dat is op het ogenblik het belangrijkste, nietwaar?

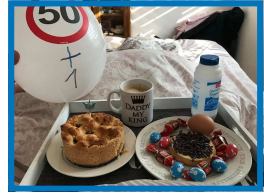
Marien z'n moeder is sinds februari opgenomen in een verpleegtehuis. Dit is een enorme opluchting voor ons omdat ze niet meer thuis kon wonen. Ze heeft een mooie kamer op de begane grond en heeft het erg naar haar zin. Het is nu wel heel moeilijk voor haar en de broers van Marien dat ze geen bezoek mag ontvangen vanwege het virus. Marien belt zo veel mogelijk met hen en ze hopen dat er gauw een nieuwe bezoeksregeling komt. Heel lastig dat je zo'n eind bij elkaar vandaan woont. We weten echter ook dat ze goede mensen om zich heen hebben die voor hen zorgen en dat ze veilig zijn

in de hand van onze Heer.

Het was ook vreemd om in deze tijd Marien zijn verjaardag te vieren. Lianne was op 16 april jarig en heeft het ook anders gevierd dan normaal. Zij had het geweldige idee om verschillende vrienden van Marien een filmpje te laten maken met een verjaardagswens. Zo heeft ze verschillende vrienden en gemeenteleden benaderd en heeft Marien een hele verzameling verjaardagswensen gekregen. Het filmpje raakte zijn hart en maakte zijn dag, samen met een lekker ontbijt, cadeautjes en een zelfgemaakte taart, toch heel mooi! We willen iedereen die op wat voor manier ook een felicitatie heeft gestuurd, heel hartelijk bedanken! Milou en Julian zijn ook op dezelfde dag jarig en we hebben hen verrast met bloemen en cadeautjes (handig die bezorgdienst) en het "La Multi ani" lied gezongen. We hebben er maar iets moois van gemaakt en zo werd het toch een dag om niet te vergeten.

We zijn heel dankbaar dat we ondanks de beperkingen, gezond en gezegend zijn en ook tot zegen kunnen zijn in dit land dat ons na 20 jaar dierbaar is geworden!

We wensen u allen gezondheid, bescherming en vrede toe in deze moeilijke tijd, die hopelijk snel voorbij is.

*Met vriendelijke groeten,
Marien, Yvonne, Milou, Lianne en
Francisc Kroon*

Adres in Roemenië:

Marien & Yvonne Kroon
Brânduselor 20
407280 Floresti Jud Cluj
Roemenië
0040 - 752157710
krooniek@gmail.com

www.stcharis.org

Contactadres in Nederland:

Fam H.C. van Noort,
Zuidplaslaan 532
2743 KG Waddinxveen
0182 - 649074

Giften kunt u storten op bankrekeningnr. **NL25RABO 0366836242**

t.n.v. Stichting Charis Waddinxveen.

We hebben een ANBI status, dus giften zijn veelal aftrekbaar van de belasting.